

naar man virkelig er enig om at give en Lov paa Tid og alene handlende om dette Hovedaemne, er der ikke Grund til under denne Lov at inddrage Bestemmelser, som aldeles ikke vedkomme dette Lovforslag. — Det ærede Medlem har stillet et Vædringsforslag under Nr. 12, i hvilket han foreslaar, at Ordet „kunne“ skal udgaa. Det kan jo se ganske ustyldigt ud; jeg tror dog ikke, at Forslaget behøver at vedtages. Men stor Betydning vil det ikke have. Thi det er en given Sag, at de nærmere Regler for Ud-jørelsen af Tilshnet ville blive givne af In-denrigsministeren. Men naar der ikke staar „kunne gives af Indenrigsministeren“, vil Forholdet være det, at man ikke paa noget Sted kunde begynde med Tilshnet, forend man havde faaet vedkommende Regler i Hænde. Nu tvivler jeg ikke om, at jeg vil være i Stand til at lade Vedkommende faae alle Regler i Hænde i saa god Tid, at de ville have dem, naar de komme til at effektuere Tilshnet. Men jeg finder ikke, der er nogen Grund til at vedtage Forslaget, naar jeg erklærer, at Reglerne skulle blive udstedte. De ere udarbejdede, men selvfølgelig kan jeg ikke endelig affatte dem og underskrive dem, forend jeg har faaet Loven i Hænde.

Der er en eneste Bemærkning af mere almindelig Natur, som jeg vil gjøre lige overfor det ærede Medlem. Han mente at kunne udtale til Gunst for sine Vædringsforslag, at naar de vedtages, havde man ikke givet Indenrigsministeren nogen Anerkjendelse af den Handlemaade, han hidtil havde iærksat og brugt, medens man, naar man ikke vedtog dem, havde givet en saadan Anerkjendelse. Vige overfor denne Udtalelse, der mulig kunde være loffende for En eller Anden, skal jeg bemærke, at jeg hverken i den ene eller den anden Vedtagelse ser nogen Anerkjendelse af dem hidtil brugte Fremgangsmaade. Det er selvfølgelig, at man staar frit i sin Kritik lige overfor den og med Hensyn til det Ansvar, man tror i den Henseende at ville gjøre gjældende. I saa Henseende er det ganske uden Betydning, om man vedtager det ærede Medlems Forslag eller andre Forslag eller Loven, saaledes som jeg haaber, at den her vil blive vedtagen. Det skal det ærede Medlem ikke lægge Vægt paa, det har for mig ingen Betydning.

Språk: Efter de foregaaende Dages Forhandling om denne Sag vil der ikke være Stemning for at udvitle sig videre om den og komme til, hvad der ligger udenfor den Ramme, indenfor hvilken vi skulle bevæge os. Jeg vil derfor sige et Par Ord om de Vædringsforslag, der ere stillede af

ærede Medlemmer, navnlig af det ærede Medlem fra Aalborg (Besner). Jeg tror ligesom den ærede Indenrigsminister, at det vil kunne være nyttigt eller i ethvert Tilfælde uafadeligt at vedtage den Vædring, han har foreslaaet til § 2, om Vædring af og Erstatning for nedslagne Dyr paa Løsepladserne. Naar vi selv ikke har optaget en Regel derom, er det, fordi vi i og for sig have anset det overflødig. Efter det ustrykkelige Spørgsmaal, vi rettede til den høitærede Indenrigsminister under den tidligere Behandling, har den ærede Indenrigsminister nemlig med Hensyn til Vædringen anset sig berettiget til at benytte Analogien af Loven af 29de December 1857, og selv om han ikke vilde anse sig berettiget dertil ogsaa her, vilde Følgen deraf kun blive, at Vædringen blev foretaget af Mænd, der vare udmeldte af Retten; altsaa er der i og for sig ikke nogen Salubritet paa dette Punkt. Hvad angaar den Forskjel, der i Henseende til Erstatningen er paa syge og sunde Dyr, vilde den ikke i Praxis komme til Anvendelse længere, efter at Nedslagningen paa Løsepladserne har faaet det Omfang, som den nu har, saa at der kun er de sunde Dyr tilbage. Vi have altsaa ikke anset det for paatrængende nødvendigt at foreslaa denne Vædring; men efter at det ærede Medlem har foreslaaet den, kan det maaste bidrage til en klarere Forstaaelse af Paragrafen. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det Vædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet til § 2; men jeg vil meget anbefale det ærede Medlem, at han til Gjengjæld vilde tage de Vædringer, han har foreslaaet til §§ 1 og 4 tilbage. Jeg tror, at de for det Første ere ganske overflødige, naar de Vædringsforslag, som 5 Medlemmer have stillet, blive vedtagne; men jeg tror ogsaa, at de sidstnævnte Forslag ere nok saa udtømmende. Navnlig vil Forslaget til § 1, hvor det ærede Medlems Anhydning gaar i samme Retning som vor, lade en Ubehjælpssomhed blive tilbage i Paragrafen, som undgaas ved den Omredaktion, vi have foreslaaet. Med Hensyn til Vædringen til § 4 tror jeg, vor Redaktion giver noget mere Betyggelse end det ærede Medlems Forslag. — Overfor den næste Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skal jeg kun fremhæve, at der jo mellem ham og de ærede Medlemmer, der i Forbindelse med mig have stillet Forslagene, er en væsentlig Forskjel i Grundbetragtningen af dette Forhold. Medens vi have arbejdet paa det Grundlag, at der her foreligger en Veilighedslov, en ganske speciel Lov, der kun skal være en kort Tid og